

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Εξ Αίγινης.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου Ἀριθμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος ἀνηγγείλαμεν καὶ δευτέραν λαμπρὰν μάχην καὶ νίκην εἰς Βελίτζαν. Τὴν νίκην ταύτην ἐμάθεμεν ἐκ γράμματος τοῦ κατὰ τὰ Ἀσπαρα ὑπαίτια εὐρισκομένου φροντιστοῦ τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ 8 τοῦ ἐνισταῖτος μηνὸς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν. Ἐκδίδομεν ἐν τούτῳ τὸ γράμμα αὐτὸ, ἵνα οὐ λάθωμεν καὶ τὴν περὶ τῆς νίκης ταύτης ἀναφορὰν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, ἥ ὅποια ἐβράδυνεν ἀναμφιδόλως διὰ τὸν χειμῶνα. Ἐχει δὲ τὸ γράμμα τοῦ φροντιστοῦ ὡς ἀκολουθῶς:

Ταύτην τὴν στιγμήν ἔφθασε γράμμα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, ὅστις γράφει ὅτι χθὲς (7 τοῦ μηνὸς τούτου) ὑπῆσαν ἐναντίον τῶν ἡμετέρων εἰς Βελίτζαν εἰς πασσάς, καὶ εἰς μπέης, ἔχοντες ὑπὸ τὴν αὐτῶν ὁδηγίαν 1500, καὶ μετὰ ἓνα πεισματώδη πόλεμον ἔτρεψαν τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν οἱ ἡμέτεροι, καὶ σφάζοντες καὶ δυσιάζοντες πλῆθος ἐξ αὐτῶν κατεδίωξαν τοὺς λοιποὺς ἕως εἰς Μπουδουίτζαν. Καὶ αὕτη ἡ νίκη εἶναι σημαντικωτάτη. Ἔως χίλια ζῶα φορτωμένα τροφᾶς, πολεμικοῦ, καὶ ζάχαριν, καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ, ὡς γράφει ὁ γενικὸς ἀρχηγός, οἱ Ἕλληνες ὑπερβόλησαν ἐκ τῶν λαβύρων. Ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν εἶναι ἀπαραδειγμάτιστος. Πύργον ἐκ κεφαλῶν ἐχθρῶν ἐκτίσεν ὁ ἀρχηγός καὶ εἰς Βελίτζαν, καθὼς καὶ εἰς Ράχοσαν. Ἡ στερεὰ Ἑλλὰς ἐλευθεροῦται πλέον μετὰ βεβαιότητος. Ἀς δώσωμεν δόξαν εἰς τὸν Ὑψίστην. Τόσον εἶναι ἀληθινόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεφάτισε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὥστε κατὰ τὰς δύο ταύτας σημαντικωτάτας μάχας μάλιστα δέκα Ἕλληνες ἐφρονεύθησαν, ἐν ᾧ ἀπώλοντο χιλιάδων ἐχθροί.

Ἡ φθορὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν ἐπισημητάτην μάχην τῆς ἐξ αὐτῆς τιμηθείσης ἡδὴ Ράχοδας εἶναι σημαντικωτέρα ἢ ὅσον ἐπεξηγήθη ἕως τούτου. Ὅλα τὰ περὶ αὐτῆς μερικὰ γράμματα ἀναγγέλλουσιν ἐκ συμφύτου, ὅτι τιαύτην φθορὰν δὲν ἔσθαι οἱ Τούρκοι

ἄλλην φθοράν. Καὶ ἄλλοτε ἐφθάρησαν πολλοί, πιστέ ὅμως δὲν κατεστράφη ὁλόκληρον στρατόπεδον, καὶ στρατόπεδον δυνατὸν, καὶ ὑπὸ τότεων σημαντικῶν ἀρχηγῶν, ὡς τοῦ κεχαγιά-μπεη, τοῦ Μουστά-μπεη, τοῦ Καργιφίλ-μπεη, τοῦ Ἐλμάζ-μπεη καὶ λοιπῶν, ὁδηγούμενον. Δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι ἦσαν μετρημένοι οἱ ἐχθροί, ὅταν ἐκίνησαν εἰς Ράχοσαν, καὶ οἱ διασωθέντες μόλις εἶναι 300, καὶ αὐτοὶ ὅλοι σχεδὸν ἄχρηστοι πλέον εἰς πόλεμον, διότι ἐκολοσώθησαν καὶ χεῖρας καὶ πόδας διὰ τὸν ἐπισυνδράντα δριμύτατος χειμῶνα, καὶ εἶναι δύσκολον νὰ ζήτωσιν εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρισκόμενοι. Πληροφορούμεθα παρὰ τῶν μοναχῶν τοῦ κατὰ τὸν Πατριᾶν μοναστηρίου Ἱερουσαλήμ, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτὸ ἕως τῆς ἑκτῆς τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, καὶ τὴν ἐξδομὴν διεσώθησαν ἐκεῖθεν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐχθροί, εἰς τὸ μοναστήριον διασωθέντες, ὁμολογοῦν ἐν συνειδήσει ὅτι τὸ κατὰ τὴν Ράχοσαν πάθος των ἦεν ἀληθὲς κατὰ θεῖαν βούλησιν, καὶ ῥητῶς παραδειγματίζουν οἱ ἴδιοι τὴν δυστυχίαν των πρὸς τὴν δυστυχίαν τῶν Γάλλων μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μίσχας ἀναχώρησιν, ἂν πρέπη τις νὰ παραβάλλῃ τὰ μικρὰ πρὸς τὰ μεγάλα. Οἱ μοναχοὶ ὁμολογοῦσι προσέτι ὅτι ἐκ τῆς δέσεως ἐκείνης, εἰς ἣν ἐκλείσθησαν, καὶ ἐπολιορκήθησαν ἑπταήμερον πολιορκίαν οἱ ἐχθροί, ἕως εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ, εἶναι τεσσάρων ὡρῶν καὶ ὑπέκεινα ὁδός, καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ το διάστημα βεβαιοῦνται σωρῆδόν τὰ ἐχθρικά πτώματα. Ὁ Θεὸς ἀπεφάτισε τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀπίστων, καὶ ἔδειξεν ἐν ἔργῳ τὴν ἀπόφασίν του κατὰ τὸν Πατριᾶν. Καὶ ἔαν ὁ Θεὸς μετ' ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

Ἐπιστολὴ ἰδιαίτερα ἐξ Ἀλεξανδρείας περιέχει ἐν συντόμῳ τὰ ἀκόλουθα:

«Σὰς ἀναγγέλλω μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ Γάλλος στρατηγὸς Βουιέρος ἐπαραιτήθη ἀπὸ τῆς ὑποχρέσεως τοῦ σατράπην. Μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ Μωχαμέτ-Λάζου, ὑπουργοῦ τοῦ πολέμου, ἐπαρχεὶ ἀδικοῦτος ἀγὼν περὶ ὑπεροχῆς, τὸν ὁποῖον οἱ μάλιστα ἐπεσπίαθησεν ὁ σατράπης, νὰ καθήτυχα. Ἡ δι-

παρέττις τῶν διαφορομένων ἐπεσχώρησεν εἰς τὸσον, ἵνα ἄστε ἀξιωματικοὶ τινες, ἀποπεμφθέντες παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ πολέμου, ἐμβῇκαν πάλιν εἰς ὑπηρεσίαν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ, ὑποσχεθέντος εἰς αὐτοὺς διπλοῦν μισθόν. Ὁ σατράπης φαίνεται ὅτι ὑπεχώρησε πολλὰ εἰς τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ τὰ ζητήματα τούτου ἤϋξανον, ὅσον ἤϋξανεν ἡ χάρις τοῦ κυρίου του. Ὁ στρατηγὸς ἐζήτησε νὰ συν-ομιλήσῃ πρὸς τὸν σατράπην· ἀλλ' αὐτὸς ἀπεποιήθη τὸ ζήτημα, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τῷ ἦτον ἀδύνατον νὰ στέρξῃ εἰς ὅ,τι ἤθελεν ὁ στρατηγὸς τὸν ζητήσει. Τότε ἀπήτησεν ὁ στρατηγὸς τὴν παραίτησίν του, ἡ ὁποία καὶ τῷ ἐδόθη παρευθὺς. Νομίζεται κοινῶς ὅτι ὁ μαρκέσος Λιβρὼν, πράκτωρ τοῦ σατράπου εἰς τὴν Γαλλίαν περὶ στρατιωτικῶν πραγμάτων, θέλει προσκληθῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διὰ νὰ λάβῃ τὸν χρεῶντα τόπον. Ὁ Λιβρὼν εἶναι ἄνθρωπος εὐσυμψεύστατος κατὰ τὸν χαρακτήρα.

Ὁ σατράπης εὗρεκε δύο καμιλοπαρδάλεις, τὰς ὁποίας πέμπει εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Ὅθεν ἐπεσεκάλεσε τοὺς προξένους τῶν δύο ἐθνῶν, νὰ λάβωσιν ἀνὰ ἓνα ἕκαστος κατὰ κληρὸν.

Ὁ Νεῖλος προμηνύει εὐτυχὴ πλημμύραν· πλὴν δὲν ἤμπορεῖ τις ἀκόμη νὰ ομιλήσῃ περὶ τούτου μετὰ βεβαιότητος.

Ἡ εἶδησις ὅτι ὁ λόρδος Κόχραν ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπροξένησεν ἐνταῦθα πολλὴν ταραχὴν. Φεβούνται τινες μήπως ἡ μεσολάβησις τῆς αὐτοῦ ἐνδοξότητος φέρει κακὰ ἀποτελέσματα πρὸς τοὺς προξένους Ἀγγλοῦς· ἀλλ' ὁ φόβος οὗτος δὲν ἔχει βάσιν· ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἐμπορικὸν τοῦ σατράπου σύστημα, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν ἐξαγομένων πραγμάτων ὑπὲρ τὰ ἐννέα δέκατα ἐκπέμπονται εἰς ἴδιον αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπηκόων του λογαριασμόν, καὶ δὲν ἤμπορεῖ τις ὁρθῶς συλλογιζόμενος νὰ φοβῇται διὰ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν τῶν προξένων Ἀγγλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατὰ πολλὰ εὐάριθμοι, καὶ ὁ σατράπης δὲν ἤμπορεῖ νὰ τοὺς ἐνέχλῃ χωρὶς ἐνδείξεως εὐλόγου αἰτίας. Ἐπειτα ὁ σατράπης ἔχει χαρακτῆρα κατὰ πολλὰ γενναῖον καὶ μέτριον καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς του· καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα τῆς Πελοποννησοῦ ἐσυγχωρεῖτο εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἔρχωνται εἰς Αἴγυπτον, καὶ ν' ἀναχωρῶσιν ἀνενοχλήτως. Ἐπειτα ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις ἐπολιτεύθη πρὸς αὐτὸν κάλλιστα· Ἀγγλικά πλοῖα ἐδοθήσαν εἰς τὴν μετακόμισιν στρατευμάτων καὶ πολεμεφιδίων εἰς τὴν Πελοπόννησον· μηχανικοὶ Ἀγγλοὶ εὐρίσκονται εἰς ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀτμοκίνητον πλοῖον *L'Ingénieur de Londres*, τοῦ ὁποίου οἱ ναῦται εἶναι Ἀγγλοὶ, ἐνεργεῖ πραγματικῶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ταύτην τὴν στιγμήν, καὶ τὰ Ἀγγλικά παράσημα εἶναι ζωγραφισμένα εἰς τὰ ἅκρα του.

Ὁ χλικὸν κίνημα δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ φοβῇται· ἐπειδὴ οἱ Ἀραβες ὀλίγον ἀσχολοῦνται εἰς τὰ κοινὰ πράγματα, καὶ κυδερνῶνται διὰ σιδηροῦ βραχίονος, καὶ δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ ὑποθέσῃ, χωρὶς ν' ἀδικήσῃ· χαρακτῆρα τοῦ σατράπου, ὅτι οὗτος ἔχει σκο-

πὸν νὰ ἐρεθίσῃ τὸ φιλέκδικον τοῦ λαοῦ τοῦ κατὰ τῶν Ἀγγλων· ἐπειδὴ καὶ ὅσα παράπονα καὶ ἂν ἔχωσιν αὐτὰ ἐναντίον του, διότι κατεπάτησε τὰ ὑπὲρ αὐτῶν μετὰ τῆς Πόρτας συμφωνηθέντα ἐμπορικὰ προνόμια καὶ τὰς συνθήκας, οἱ Εὐρωπαῖοι ὅμως ἀπηλάρδανον πάντοτε ὑπὸ τὴν αὐτοῦ κυδέρησιν τὴν πλέον ἁμερόληπτον προστασίαν.

(*Courier*).

Ὁ λόρδος Κόχραν διεύθυνεν εἰς τὴν ἐφημερίδα *Times* μίαν ἐπιστολὴν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγινώσκουμεν τ' ἀκόλουθα·

« Ἐπειδὴ ἀνέγνωσα εἰς διαφόρους ἐφημερίδας παραγράφους, ἐν οἷς ἐλέγχονται οἱ Κύριοι Φραγκίς-Βουζδέτ-μους, Ὁδοχούσις, Ἑλλίκης καὶ Ρικάρδος, καὶ τινες ἀποδίδουσιν εἰς ἐμὲ αὐτὰς τὰς δυσφημίας, θέλετε μὲ ὑποχρεώσῃ, καὶ θέλετε πράξῃ ἐν ταύτῳ πράξιν δικαίαν, ἐὰν βεβαιώσῃτε τὸ κοινόν, καθὼς τὸ ἕκαστος κ' ἐγὼ ἤδη ὡς πρὸς τοὺς Κυρίους αὐτοὺς, ὅτι δὲν ἐπῆλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν μου νὰ τοὺς ἐλέγξω διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν δὲ ὁ μηχανικὸς δὲν ἐπλήρωσεν τὸ ὅποιον ἀνέλαβεν ἔργον, αὐτὸς μόνος, μὴ φαίνεται, εἶναι ὑπεύθυνος. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, μὴ ἐφάνη κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτι δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐπιστατήσω προσωπικῶς εἰς τὰ ἔργα, διὰ τὴν διακήρυξιν. Λυπούμαι ὅτι δὲν ἐνόησα τότε αὐτὴν τὴν διακήρυξιν, ὡς τὴν ἐννοῶ τώρα. »

Ἡ Βρεταννικὴ ἐπικράτεια, ἐκτὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀποικιῶν της, περιέχει 22 милιωνίων κατοίκους, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατευμάτων, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ναυτῶν. Τὰ 22 милιωνία ταῦτα ἀποτελοῦσι 4,253,416 οἰκογενείας, ἐξ ὧν 1,198,186 γεωργῶν, 1,677,886 χειρωνακτῶν ἢ τεχνιτῶν ἢ ἐμπόρων, καὶ 1,377,344 ὀκνηρῶν, μὴ ποιούντων μὴδέν.

Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν συνίσταται σχεδὸν ἐξ εἰκοσι-δύο χιλιάδων πλοίων, καὶ 200 ἀτμοκινήτων. Ἡ ἐνεργεῖα ναυτικὴ δύναμις συνίσταται ἐκ 380 πλοίων διαφόρου μεγέθους, καὶ 134 πολεμικῶν βρεχίων, καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουσι ναῦται ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας.

Τὸ διάφορον τοῦ ἐτησίου χρέους καταπίνει μίαν ποσότητα 750 милιωνίων φράγκων, καὶ ὁ διὰ τοὺς πτωχοὺς φόρος ἀναβαίνει εἰς ὅχι ὀλιγώτερα τῶν 200 милιωνίων κατ' ἔτος. Τὸ εἰσόδημα τῆς ἐπικρατείας ἀναβαίνει εἰς 1,200 милιωνίων φράγκα καὶ ἐπέκεινα.

Ἐν ἔτει 1825 ἡ ποσότης τῆς χρηματικῆς ἐξαγωγῆς ὑπερέβη τὴν τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ 305 милιωνίων φράγκα, ἀνισότης ὑπερβολικὴ, ὅλη πρὸς ζημίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, καὶ δὲν συνεσέφερεν ὀλίγον εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ ἐμπορίου κρίσιν, καθὼς πολλάκις ἐλάδομεν ἀφορμὴν νὰ τὸ ἀποδείξωμεν. Εἶδαμεν ὅτι ἡ πρὸς τὴν χρηματικὴν ἐξαγωγὴν μανία παρέσυρε τοὺς Ἀγγλοὺς εἰς πλάνους ἀληθῶς ἀνεξηγήτους εἰς ἔθνος συνευδισμένον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις (*speculations*). Κατὰ 1824

ἔφερον εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὰ ἑξωτερικὰ μέρη μίαν ποσότητα βαμνικῶν ὑφασμάτων ἰσοδυναμοῦσαν εἰς ἓν διλιώνιον φραγῶν, καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἡσχολήθησαν 2,500,000 ἄνθρωποι, καὶ ἔχρειάσθη ἡ ἰσχύς 35,000,000 ἄλλων εἰς ἀλμοκινήτους μηχανάς! Ἀλλ' ἐκτοτε ἡ κίνησις αὐτὴ μειώθη ὀλίγον. (Ἀπόσπασμα ἐκτῆς Revue britannique)

Ἐν τῷ Ἀριθ. 99 τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος ὠμιλοῦμεν ἐν συντόμῳ περὶ τῶν κατὰ τὴν Νάξον ἀνδραγαθημάτων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας Αὐστριακοῦ ναυτικοῦ Κυρίου Παυλοῦκης, καὶ ὑπερεβήθημεν νὰ ἐκδώσωμεν διὰ τῆς Ἐφημερίδος καὶ τὴν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν ἀναφορὰν τῶν Ναξίων. Διάφοροι περιστάσεις μᾶς ἐμπόδισαν ἕως τώρα νὰ πληρώσωμεν τὴν δευτέραν τότε ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ χρεωστοῦμεν νὰ τὸ κάμωμεν, καὶ ἰδοὺ τὸ κάμνομεν.

Σεβαστὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος!

Πρὸ πέντε περίπου μηνῶν ἐλθὼν ἐνταῦθα ὁ πρῶτος Αὐστριακὸς ναύαρχος Κύριος Ἀκούρτης μετ' ἐν βασιλεὺς ἀπήγγειλε παρ' ἡμῶν νὰ τῷ στείλωμεν δύο ἐκ τῶν προκρίτων μας, διὰ νὰ τοὺς ὁμιλήσῃ τὸν ἀπεκρίθημεν, ὅτι ἐδῶ ἔχομεν ἑπαρχὸν καὶ μὴ αὐτὸν πρέπει νὰ συνομιλήσῃ, ἂν ἔχη τί νὰ προβάλλῃ. Ἐφθασε τοῦτο, διὰ νὰ παροξύνῃ τὸν Κύριον Ἀκούρτην· καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, ἢ νὰ ζητήσῃ τι περισσότερον ἡσχίτε πάσαντα νὰ κανονοβολῇ τὴν χώραν μας. Ἡμεῖς, μολονότι ἐκανονοβολοῦμεθα παραλόγως, ἠναγκάσθημεν νὰ ὑποχωρήσωμεν εἰς τὸν δυνατώτερον, καὶ ὡς ἀπλοὶ νὰ θεωρῶμεν καὶ ἀδιάφοροι διαταί τὴν προξενουμένην εἰς τοὺς οἴκους μας βλάβην, καὶ τὸν εἰς τὰ ὄρη διασκορπισμὸν τῶν γυναικῶν μας καὶ τῶν ἀνηλίκων παιδῶν μας. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνταῦθα Κρητῶν τικὲς μὴ δυνηθέντες, ὡς φαίνεται, νὰ τὸ ὑπομείνουν, εἰσῆλθον ἀνθόσμητοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν μας, ὅπου τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας κατοικοῦσιν οἱ Ἕλληες, ἐπαπειλοῦντες, ὅτι θέλουσι ἐκδικηθῇ κατὰ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τοῦ Αὐστριακοῦ ἀντιπροξένου Κυρίου Φρακίσκου Γεράρδου, ἂν ὁ κανονοβολισμὸς δὲν ἤθελε παύσει ἀμέσως. Ὁ Κύριος Γεράρδης ἦτο τότε μέσα εἰς τὸ βασίλειον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγιν' εὐθὺς σημεῖον διὰ τῆς σημαίας ἀπὸ τὸ προξενεῖόν του, ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ εὐρίσκοντο εἰς τὸν ἐσχάτον κίνδυνον. Ὁ Κύριος Ἀκούρτης ἔπαυσε ἀπὸ τοῦ νὰ κανονοβολῇ, ὅχι ὅμως καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαπειλῇ, ὅτι μέλλει νὰ ἀναποδογυρίσῃ τὴν χώραν μας, ἂν οἱ προὔχοντές μας δὲν ὑπάγουσιν εἰς αὐτὸν μετὰ μίαν ὥραν. Εἰς τὴν προκρίτων μας τότε ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν, καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ζητεῖ νὰ πληρωθῇ λείας τινὰς, τὰς ὁποίας πειραταὶ εἶχον ἤδη πωλήσει εἰς παρεπιδήμιοντας ἐδῶ ξένους καὶ τινὰς ἐντοπίους, τὸν εἶπεν, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ μνηστώμεν εἰς τὰ χωρία πρὸς τὸν ἑπαρχὸν μας, ὅστις καὶ διοικητὴς τῆς νήσου μας εἶναι, καὶ ἀκριβεστέραν ἔχει περὶ τῶν τοιούτων πληροφορίαν, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔπειτα νὰ συγκεφθῶμεν εἰς πρῶτον νὰ κάμωμεν. Δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀκρίαν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸ ἐσπέρας ὁ πρόκριτός μας

φέρων τὴν ἀπόκρισιν, ὅτι τρεῖς χειροτερεὰ θέλωμεν δοκιμάσει τὸ πρῶτον, ἂν δὲν στείλωμεν πρὸς αὐτὸν δύο πληρεξουσίους ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας, διὰ νὰ συνομιλήσουν. Οὗτοι ἐστάλησαν, καὶ καθυπεδωθέντες ἔδωκαν ἑγγραφοὺς ὑπόσχεσιν, νὰ ὑποχρεώσωμεν τοὺς συμπολίτας μας ἀγοραστὰς εἰς τὸ νὰ τῷ ἀποδώσουν, ὅταν ἐπιστρέψῃ, ἢ ὅσον πρᾶγμα ἡγόρασαν, ἢ τὴν τιμὴν τοῦ εἰς μετρητά. Τοιαύτη ὑπόσχεσις, καὶ εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις δὲν ἦτο σχεδὸν τῆς δυνάμεώς μας· ἀλλ' ὡς ἠθέλαμεν κάμει καὶ ἄλλως, ἂν ἠμπορούσαμεν; Μετὰ ταῦτα ἐπεβλήθη εἰς τοὺς πληρεξουσίους μας νὰ ὑπογράψουν ἑγγραφοὺς ὑποσχετικόν, ὅτι δὲν θέλουσι παρενοχλήσει τὸν Αὐστριακὸν ἀντιπρόξενον, οὔτ' ἐκείνους τῶν ἄλλων δυνάμεων, οὔτε κανένα τῶν καθολικῶν καὶ τῶν ὑπὸ ὑπεράσπισιν· ἀλλ' ὅτι θέλουσι τοὺς σέβεσθαι τοῦ λοιποῦ καὶ τοὺς ἐπερασπίζεσθαι κατὰ τὸ χρέος των κ. τ. λ. Οἱ ἡμέτεροι δὲν ὑπέγραψαν ἐν ὑποσχετικόν τοιαῦτον, ἀπολογηθέντες, ὅτι οὔτε τοὺς παρηνώχλησαν ποτὲ, οὔτ' ἔλλειψαν ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς σέβωνται, ὡς τὸ μαρτυροῦν καὶ οἱ ἴδιοι. Ὁ Κύριος Ἀκούρτης ἀνεχώρησε συμπαλαλαδὼν καὶ τὸν Κύριον Γεράρδην, ὅστις ἀναχωρῶν κατεδίδατεν ὁ ἴδιος τὴν σημαίαν του.

Πρὸς τὸ ἐξημέρωμα τῆς 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ὁ ἐξοχώτατος γενικὸς ἀρχιστράτηγος τοῦ καίσαροδρασιλικοῦ ναυτικοῦ κ. τ. λ. Κύριος Παυλοῦκης μετ' ἐν βασιλεὺς, μίαν φρεγάταν, ἓν κροσέτον, δύο βρίκια καὶ τρεῖς γολέτας. Τέσσαρα ἐξ αὐτῶν ἐλλιμενίσθησαν ἀπέναντι τῆς χώρας μας, καὶ τὰ λοιπὰ περιέπλεον. Μετ' ὀλίγον προσεκαλέσθησαν παρ' αὐτοῦ κατ' ὄνομα τέσσαρες τῶν συμπολιτῶν μας, ἐκ τῶν ὁποίων δύο οἱ παρευρεθέντες τότε εἰς τὴν χώραν, ὑπῆσαν ἀμέσως. Ὁ δὲ Κύριος Παυλοῦκης ἀντὶ τῶν τοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἀγοραστῶν τῶν λειῶν, καθὰ ἑγγράφως εἶχον ὑποσχεθῇ οἱ πληρεξουσίαι μας πρὸς τὸν Κύριον Ἀκούρτην, τοὺς ἐκράτησεν εἰς φυλακὴν ἀπαστῶν νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ἀθῶον καὶ ἀμέτοχον κεινὸν μας ὁκλῶ καὶ ἡμίσειαν χιλτάλ. Οἱ ἡμέτεροι ἰδόντες τὸν ἑαυτὸν ἴων εἰς τὴν ἀνέλπιστον ταύτην κατάστασιν ἐμήνυσαν πρὸς ἡμᾶς νὰ ὑποχρεώσωμεν τοὺς ἀγοραστὰς, νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ. Οἱ ἀγορασταὶ, ἐξαίρετομένων δύο μὴ εὐρεθέντων τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν χώραν, ἢ κρυδέντων διὰ τὸν φόβον των, ὑπῆσαν ἅπαντες αὐτομάτως, καὶ πρόθυμοι εἰς τὸ νὰ ἀποπληρώσωσι μέχρις ὁβολοῦ ὅσας ἔφθασαν ν' ἀγοράσουν λείας. Πρὸς τὸ δειλινὸν ἀπεστάλησαν παρ' ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον Παυλοῦκην ἑτεροὶ τρεῖς τῶν συμπολιτῶν μας, διὰ νὰ τὸν παρακαλέσωσι, νὰ μᾶς δώσῃ ἐκτελεστικὴν δύναμιν, διὰ νὰ τὴν διαμοιράσωμεν εἰς τοὺς ἀπόντων ἀγοραστῶν τοὺς οἴκους, καὶ νὰ τοὺς εἰάσωμεν δι' αὐτῆς νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ νὰ πληρώσωσιν. Οἱ ἐσχάτως ἀπεσταλμένοι μας λαμβάνουσι πρῶτον ἀδειαν καὶ ὁμιλοῦν, ἔπειτα ὑδρίζονται ἀτομικῶς, περιφρονοῦνται ὡς ἀξιοκαταφρόνητα μέλη τοῦ ἀπιστατήσαντος ἔθνους των κατὰ τοῦ νομίμου βασιλέως του, ἐλέγχονται διατὶ δὲν ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν, καὶ νὰ ζητήσουν μετὰ δακρύων τὴν συμπαθείαν τοῦ Μεγάλου Σουλτάνου, περικυκλοῦνται ἀπὸ ὠπλισμένους στρατιώτας διορσθέντας· διὰ νὰ τοὺς

φονεύσῃ, δαίρονται, σπυρόχονται, τραδῶνται ἀπὸ τῶν μουστέκιᾶ των, καὶ ἀποδιώκονται τέλος ἐκείθεν κακῶς ὄντες. Ὁ Κύριος Παυλοῦκης ἔπειτα ἀναχωρεῖ θυμῶς ἀπὸ τὴν γολέταν εἰς τὸ βατέλον, ἐπιτάττει ἀναχωρῶν τὸν ἐπὶ ἀρχηγὸν τῶν στρατευμάτων Κύριον ἀσολὸν Ζίμβουγ, καὶ τὸν ὑπασπιστὴν του νὰ κατερίσουν ὅλην τὴν χώραν, καὶ νὰ φονεύσῃ τοὺς κερατημένους, ἂν ἡ Νάξος δὲν μετρήσῃ ὡς αὐτὸν τὸ αὐτὸ δὲ χιλ. καὶ ἡμίσι. τάλ.: ὑπάγει τέλος πάντων καὶ ἐλμένίζεται εἰς τὸ πλάγιον μέρος τῆς χώρας μας ὀνόματι Ἅγιος Προκόπιος. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Αὐστριακὸν ἀντιπρόξενον ἦτο πᾶν γνωστὸν, ὅτι ἀφ' ὅσα ὁ Κύριος Παυλοῦκης ἀπῆλθε νὰ λάβῃ, μάλιστα τὸ ἐν ὄντι ἤξιζον, αἱ ἀγορασθεῖσαι λεῖκί παρὰ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ τὴν ποσότητα ταύτην ἔπρεπε νὰ τὴν λάβῃ ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη εἰς τὰς ἀλύσσους, καὶ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς εἰκους καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν περιουσίαν εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Ἀλλ' οὔτε ὁ ῥηθεὶς ἀντιπρόξενος ἠθέλησε ποτὲ νὰ παραστήσῃ πρὸς αὐτὸν γυμνὴν τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, οὔτε ἡ ἐξουχότης του ἐφρόντισε νὰ τὸ ἐξετάσῃ. «Ἡ τοῦτο πρέπει νὰ γένη, τὸ ὁποῖον ἐγὼ κατὰ τὴν πόλιν τῆς Νάξου καὶ ἀπαξάπαντες οἱ ἀθῶοι τῆς κάτοικαι ἀπόλυται αὐρίον» εἶπε, καὶ ἀνεχώρησεν. Τῇ 16' ἐξημερώθη ἡ χώρα μας καὶ ἀπὸ μέρος τῆς ξηρᾶς πολιορκημένη· οἱ δὲ πολιορκοῦντες τὴν ἦσαν περίπου 800 στρατιῶται. Ἦρχησαν πλέον ἔκτοτε ἀδιακόπως τὰ σημεῖα διὰ τῶν διαφόρων σημειῶν καὶ τοῦ τηλεγράφου, τὸν ὁποῖον ἔστησαν εἰς τινὰ λόφον μεταξὺ τοῦ λιμένος τῆς χώρας μας καὶ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου. Μετ' ὀλίγον κινηθέντες ἀπὸ τὰς παρακαλέσεις τῶν ἀπεσταλμένων μας ἐξαπέστειλον αὐτοὺς συντροφευμένους ἀπὸ στρατιώτας εἰς τοὺς μύλους, ὡς τὸ κέντρον ἦτο τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοπέδου καὶ ὁ ἀρχηγὸς του, διὰ νὰ λάβουν παρ' αὐτοῦ ἐκτελεστικὴν δύναμιν καὶ νὰ τὴν διαμοιράσῃ εἰς τῶν ἀπόντων ἀγοραστῶν τοὺς οἴκους, καὶ νὰ συνεμιλήσῃ μεθ' ἡμῶν περὶ τῆς θεραπείας τοῦ πράγματος. Ἡ μὲν ἐκτελεστικὴ δύναμις διεμοιράσθη ὅπου ἔπρεπε· ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες τοὺς ἀπεσταλμένους μας ἐσυντρόφευον, οὗτ' αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς ἐσυγχώρησε νὰ πλησιάσῃ, οὗτ' ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς. Κατ' αὐτὰς τὰς ὥρας ἐδώκαμεν ἀναφάραν πρὸς τοὺς Κυρίους προξένους τὸν Ἀγγλικὸν καὶ τὸν Γαλλικόν, παρακαλῶντες αὐτοὺς, διὰ νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν Κύριον Παυλοῦκην, νὰ μὴ κάμῃ ζημίαν τινὰ εἰς τὴν ἀθῶαν χεῖράν μας, ἀλλὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς, τοὺς ὁποίους, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας, παρεδώκαμεν εἰς χεῖρας του. Ὀλίγον ἐφρόντισαν, φαίνεται, νὰ μεσιτεύσῃ οἱ πρόξενοι. Ὡς τέτοιον ἐπιστρέψαντες, καθὼς κ' ἔπρεπε νὰ στραφῶσιν εἰς τὴν γολέταν ἀπρακτοὶ οἱ ἡμέτεροι, ἠρωτήθησαν ἐκεῖ, τί ἐκτέλεσαν; μηδὲν, τὴν ἀπεκρίθησαν οὗτοι· καθότι εἰς βηδένα δὲν ἐσυγχώρησε νὰ μᾶς σιμῶσῃ ὁ ἀρχηγός

τῆς φυλακῆς μας. Παρώργισεν ἡ ἀπεκρίσις αὐτὴ τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ ἐτοιμάθησαν νὰ κανονοβολήσωσι. Ταύτην τὴν ἰδύμεν οἱ ἡμέτεροι τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν προσέπεσον ἱκετεύοντες, νὰ τοὺς ἐξαποστείλῃ εἰς ἡμᾶς πάλιν, διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ κάμῃ κάμμιαν ἐξοχίαν, μολοῦντι οὐδεμία ἐφαίνετο εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν θεραπείας ἐλπίς· καθότι ποτε ἀπηγείτο τὸ ἀδῶον καὶ ἀμέτοχον κοῦδὸν μας νὰ πληρώσῃ ἀνυπερθέτως τὰς ὀκτὼ καὶ ἡμίσι. χιλιάδ. τάλ.: ποτε ὁ ἀδῶος καὶ μένος εἰς τῶν ἀπεσταλμένων μας, ὡς τῶν ἄλλων μας πλουσιώτερος, κατὰ τὸ λέγειν των. Ἀλλ' οὗτος ἂν καὶ μέχρι πολλοῦ ὑπέμενε περιβρονούμενος ἀναιτίως, ἔπρεπε τέλος νὰ ἀπαυδήσῃ καὶ νὰ ἐκβύρῃ τὰς χεῖράς των, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμε τυχὼν εὐκαιρίας. Ἡμεῖς εἰπομεν, ἔπρεπε ν' ἀπαυδήσῃ ἐκ δὲ τῶν σημαντικωτέρων Αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν ἐξεφράσθη ἕκαστος μὲ καταλληλοτέρας λέξεις εἰπὼν, «Κ' ἐγὼ ἤθελα κάμει τὸ ἴδιον, ἂν ἦμην ὁ Νικόλαος Κόκκος.» Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνεχώρησαν τότε ἀπὸ τὸ Ἀγγλικόν προξενεῖον μὲ τὸν ἕτερον τῶν ἀπεσταλμένων μας· ἔδωκαν ἐμδαρκαρισθέντες καὶ αὐτὸν εἰς τὰς ἀλύσσους, καὶ ἤρχησαν πᾶσαι νὰ κανονοβολοῦν καὶ νὰ ρίπτουσιν κατὰ τῆς χώρας μας ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης βόμβας γεμισμένας ἀπὸ σφαίρας ὡς τριάκοντα δραμίων τὴν κάθε μίαν· ἀπ' αὐτὰς ἐρρίφθησαν πλήθος, καὶ κανόνια ὑπὲρ τὰ ἑκατόν. Ἡ εἰς τοὺς οἴκους μας βλάβη ἐκ τούτων ἦτο βέβαια αἰσθαντικωτάτη· ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ἄλλα τραγικώτατα ἀποτελέσματα λογίζεται σχεδὸν ὡς οὐδέν. Καὶ ὁ πλέον ἄγχις καὶ σκληρὸς ἀνθρώπος βλέπων εἰς τὰς στιγμὰς ἐκείνας νὰ ἐξέρχονται ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀσθενεῖς καὶ βασταζόμενοι ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των, καὶ νὰ βιάζονται ἀπὸ τοὺς πολιορκοῦντας στρατιώτας νὰ εἰσέρχωνται πάλιν ὡς εἰς τοὺς τάφους των, νὰ ἀποψυχῶν ἕτεροι ἀσθενεῖς ἀπὸ τὸν φόβον των (*), νὰ ἀποβάλλουν γυναῖκες ἔγκυοι (**), καὶ ἕτεροι ἀποβάλλονται νὰ ἀποσπῶνται (***)· ἔπρεπε βέβαια νὰ ἀναιτριχιάσῃ καὶ αὐτὸς καὶ μὲ φρίκην του νὰ φωνάξῃ, «Ὡς ἀρχιναύαρχε τοιοῦτου εὐνομούμενου βασιλείου, πόσον ἔκαμες παραλόγως νὰ στενάξῃ ἡ φύσις!!» Πρὸς τὸ ἐσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐστάλησαν τινὲς τῶν συμπολιτῶν μας πρὸς τὸν Κύριον πρόξενον τῆς Γαλλίας καὶ τὸν παρεκάλεσαν, νὰ ὑπάγῃ νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τοὺς Αὐστριακοὺς ἀξιωματικούς νὰ μὴ κανονοβολήσῃ τὴν ἐπιούσαν, καθὼς ἐπαπειλοῦν, καὶ νὰ προσπαθήσῃ μὲ ὅποιον δυνατὸν τρόπον νὰ κάμῃ κάμμιαν διόρθωσιν.

(τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.)

(*) Οὗτοι ἦσαν ὁ μονογενὴς υἱὸς τινὸς χήρου Καστελιζώτισσας, ὁ Ἀθανάσιος Μπαλανόπουλος, ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς Ἰακώβου Χίου, ἣτις ἦτο καὶ ἔγκυος μηνῶν τεσσάρων, ἑτέρα τις Χία ἔγκυος καὶ αὐτὴ ἐξ μηνῶν.

(**) Αὗται ἦσαν ἡ γυνὴ τοῦ ῥηθέντος Μπαλανόπουλου, καὶ ἡ Μαριγὰ, γυνὴ Νικολάου Χίου. (***) Μία Κασσία.